

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Euro Delta Danube Srl

Sagsøgt: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Konklusion

2, stk. 1, nr. 23), og artikel 19, stk. 1 og 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, betingelserne for afslag eller tilbagebetaling af betalinger og administrative sanktioner vedrørende direkte betalinger, støtte til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse, som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1393 af 4. maj 2016, skal fortolkes således, at disse bestemmelser inden for rammerne af den generelle arealbetalingsordning ikke foreskriver, at en person, der ansøger om landbrugsstøtte, pålægges administrative sanktioner for anmeldelse af et for stort areal, med den begrundelse, at vedkommende anvender de arealer, som er blevet givet i koncession med henblik på anvendelse til akvakulturanlæg, til landbrugsmæssige formål uden koncessionsgiverens samtykke til en sådan ændring i anvendelsen af disse arealer, når denne støtteansøger i forhold til nævnte arealer har en tilstrækkelig autonomi med henblik på udøvelsen af sin landbrugsaktivitet.

(¹) EUT C 297 af 7.9.2020.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. december 2021 — DP og SG mod Trapeza Peiraios AE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Polymeles Protodikeio Athinon — Grækenland)

(Sag C-243/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår – artikel 1, stk. 2 – kontraktvilkår, som afspejler love eller bindende administrative bestemmelser – udelukkelse fra dette direktivs anvendelsesområde – lån, der skal tilbagebetales i en udenlandsk valuta – kontraktvilkår, der afspejler en national bestemmelse af deklaratisk karakter – betydningen af den manglende gennemførelse af denne artikel 1, stk. 2 – artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1 – kontrol med, om et kontraktvilkår er urimeligt – artikel 8 – vedtagelse eller opretholdelse af nationale bestemmelser, der sikrer forbrugeren et højere beskyttelsesniveau – samspillet mellem disse forskellige bestemmelser i direktiv 93/13)

(2022/C 84/13)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Polymeles Protodikeio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: DP og SG

Sagsøgt: Trapeza Peiraios AE

Konklusion

1) Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler skal fortolkes således, at et kontraktvilkår, der er indsat i en aftale indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, og som afspejler en deklaratisk national lovbestemmelse eller administrativ bestemmelse, dvs. en bestemmelse, som automatisk finder anvendelse, når parterne ikke har aftalt andet, i medfør af denne bestemmelse er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, selv om det nævnte kontraktvilkår ikke har været genstand for individuel forhandling.

- 2) Artikel 1, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at de kontraktvilkår, der er omfattet af denne artikel 1, stk. 2, er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, selv om den nævnte bestemmelse ikke er blevet formelt gennemført i en medlemsstats retsorden, og i et sådant tilfælde kan retterne i denne medlemsstat ikke lægge til grund, at den omhandlede artikel 1, stk. 2, er blevet indirekte indarbejdet i national ret ved gennemførelsen af dette direktivs artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1.
- 3) Artikel 8 i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for vedtagelsen eller opretholdelsen af bestemmelser i national ret, som bevirker, at den i dette direktiv fastsatte forbrugerbeskyttelsesordning finder anvendelse på kontraktvilkår, der er omfattet af direktivets artikel 1, stk. 2.

(¹) EUT C 271 af 17.8.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2021 — Gtflifx Tv mod DR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-251/20) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 7, nr. 2) – speciel kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt – offentliggørelse på internettet af angiveligt nedsættende ytringer om en person – stedet for skadens indtræden – retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område et indhold offentliggjort på internettet er eller har været tilgængeligt]

(2022/C 84/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gtflifx Tv

Sagsøgt: DR

Konklusion

Artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en person, som anser sine rettigheder for at være krænkede på grund af spredning af nedsættende ytringer om vedkommende på internettet og derfor anlægger sag både med henblik på berigtigelse af oplysninger og fjernelse af indhold offentliggjort på internettet og med henblik på erstatning for den skade, der følger af denne offentliggørelse på internettet, for retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område disse ytringer er eller har været tilgængelige, kan kræve erstatning for den skade, som den pågældende har lidt, på den medlemsstats område, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende, selv om disse retter ikke har kompetence til at påkende påstanden om berigtigelse og fjernelse.

(¹) EUT C 297 af 7.9.2020.